

1886-09-02

AFSENDER

Agnete Skovgaard, Joakim Skovgaard

MODTAGER

Wilhelmine Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Læsevejledning

Brevet er transskriberet fortløbende.

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2 og 3

Afsendersted:

Civita d' Antino

Arkivplacering:

Mappe 17 nr. 19

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

hvil Havalkade, flere Kikkere skulde
Løste til de unge, nu ved jeg ikke mere
om det Foretagende. - Hede Thalesen over
synes der nogle enkelte (Høttens), og
da Thalesen er paa forskellig Tid, gaar Langs
Joachim har beskrevet det saadan) lidt efter
1/2 fra Syd til Nord og fra Nalen til Kjøben-
hav, nu er de færreste her, og da jeg var gaar
Glep af et hørt Ord, fik Joachim forleden Dag
nogle Piger til at komme som Optændere, og de
sag Langs indtil vort Vindue, hvor vi
harde skulde to Lampen, det lod mer-
somt, helt italiensk. -
Det er deslige, at være rask, der vil sig nok
er det maaske rigtigere at lide, saalænge jeg kan
kan gaar en Spiritus eller saar ombrødt.
De er rigtig nok mangel, som have været gode
og deltagende imod os, da jeg var syg.
Tak skal I have for al Eders Hjærker
her. Samme Beskæftigelse, og spiser tilfaldende
søle itag, hende er vi glade ved, hende er et
prægtigt Hænderke, hende heder nok en Raad, en
Brevet til sin Hustru.
Der vel, Der selv og Din og Hustru til
Pavel og Santa Lucia. Din Agnete Skovgaard.

Pavia d. 11. Octobr. 2. Sept. 1836.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 17 Nr. 17

Agnete Skovgaard!
Det indeligt ønsker jeg dig til Lykke
at Du må få et godt og mange gode
nye år, at det må følge dig godt for dig
og giv Du os må komme lige så til os
gørne i det alle hjem, som Agnete og
jeg glæde os til at få i Sted, så snart
vi når hjem til alle I som både er kommer
os og hinanden netop i denne velsignede
sommer. Og net skriver dele til dig, og
jeg har det travlt, så Du kan få et helt
Brev for der Du fatter, når jeg er ude at
mellem det meste af dagen og egentlig har lidt
håndige ting at gøre inde, så giv den smule
rest af tid, som bliver tilbage, næsten altid
med at være hos Agnete, og det kan jeg
så lærtigt undvære, og jeg kan så godt
undskyldes det med at det ikke er mere end
rest ud min pligt som søster. Imorgen
skal jeg oven i købet overlade Agnete længe
tid til dig selv og de andre, end jeg endnu
højst, for Ferrantes har bestemt med til

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

En vildtør og til tiden, hvor de vil fiske, jeg
tænker de gjør det ved at trække o. til. Det
er den samme sø, som var på Skalsvænningen
for Agnete, men jeg har været der 3 à 4
gange eller mere, og du skal ikke være
bange. Na er der jo ikke så kølet på fjern
som dengang, og jeg går mig ikke varm på
vejen derop, stendi jeg rider, og jeg har
lar at vende hjem, når jeg vil, hvordan bad
de mig så meget, så jeg bliver så dærligt
lige vej, og det kan jo også blive meget
morsomt, når jeg i forhaast der oppe, og
sialan noget her på aften er med til
for. For øvrigt har jeg det brillet, Agnete
glæde sig over, at jeg i denne tid er tilbage,
end her for her kendt mig. Vor Møder
Nanny lærer Madsballe for os i denne
tid, og støper vor stampe, og syer os nye
batter, så du ser, hun søger bide for os
sindelige og legemlige, kort sagt, er her
nå. Gy har købt et Parke har været
dærlig, jeg håber da, at det ikke var noget andet.
Og nu har vi ikke Fæder, till dem og tante
Pine og Tante Gine mange gange, i de forløb.

3 September
Kjære Fæder!
Sammen med Joakim vil jeg også gerne
ne sende Dig mange, mange varme
Lydbrevninger til Dem fødelelses og
til den Efterfølger af Dage, og saa
skal Du have Tak for det, jeg har
kjendt til Dig i det forrige Brev, jeg
ved nok, Thylden er Joakims, at jeg
hælte Dig at kjende, men jeg kan sig
Dig, at jeg er frygtelig glad derover.
Bare Gulle maas have det gode, ikke
mindst. Onkel Christian, om hvem
vi hørte hjemme fra, at han havde været
saa lig men var borte. Du kan tro, jeg glæde
der mig over at Joakim paa den højeste
har faaet saa dejligt et Brev, som vi så
lange have haft. Svards Brevd var det
sigt vilde jeg have været kjed af den (nu)
men nu er jeg henrygt over at tænke
hans som Fiskes og Frøstostspæd spe
i den dejlige Luft. Elskabet, som der
er i Skovs til, er borte af de to Brev
Fæderne, en Ven, en Brast, min Ven, en Dig
med Skakurke, to Eslor og to Tætte: end